

If you want to cite this page...

Literary news about Quim Monzó's collection *Vuitanta-sis contes* (Eighty-six Stories) at Lletra, the UOC's virtual space devoted to Catalan literature

< <http://lletra.uoc.edu/en/play/vuitanta-sis-contes-1999> >

Vuitanta-sis contes

"Monzó's stories are machines that exude interest and lucidity and are fed by an initial vitalism that soon turns into anxiety and uncertainty. They permit us to witness a singular struggle between the constant centrifugal effect of an overflowing imagination and a concentration of all the effort into a single direction that leads to the denouement: when the story hits dead-centre of the bull's-eye whereupon it becomes an indefinable sensation and a

persistent presence in the memory of symmetrical and revealing forms. The evolution of Monzó's narrative art over the last twenty years can be gauged by his capacity of progressively equipping this hard-to-define aftertaste lingering after reading the story of the meaning and probing power of the huge enigmas and the abysses of life into which we are all hurled, if not one day then the next."

Manel Ollé, "Móns monzònics", *El Periódico* (9/2/2001)

"There is no doubt that the most outstanding virtue of this offering from the publishers is that it enables us to see the totality of a considerable oeuvre in Catalan fiction-writing at the threshold of this century. A controversial writer since his beginnings, in good measure because of his wish to break with certain stereotypes of creative behaviour, Monzó was always an innovator and determined to produce writing that was both far removed from transcendentalism but not on this account devoid of meaning, and that, while being true to accepted models, almost always appeared dressed up in formal attire that was more austere than anything else. This is an austerity that is not exactly a synonym of poverty, in particular when, as in Monzó's case, it results from work that aims at essentialising forms and themes and yet still reaching the reader without difficulty. He is, moreover, a writer who has been bold enough to construct the backbone of his creative output from a genre that is still not properly appreciated in contemporary literature, despite the examples, as he himself has often recalled, of Borges, Cortázar and [Calders](#). I fail to understand why anyone should be in any doubt of the fact that to speak of the contemporary short story is necessarily to speak of Quim Monzó. Alongside the stories of [Rodoreda](#), [Calders](#) and possibly those of [Sarsanedas](#) and [Moncada](#) as well, these eighty-six stories of Monzó reveal a writer who is not only capable of constructing a valuable body of work, but who has also - and this is equally or more important - broken new ground and has given younger writers the chance to explore this."

Vicent Alonso, "Els vuitanta-sis de Monzó", *Caràcters*, num., 8 (juny 1999)

One of the stories... *Uf, va dir ell*

Van prendre cafè i talls de sara. Uf, va dir ell finalment (perquè abans tenia la boca plena, no solament de pastís sinó també de mandra, i no l'hauria pogut badar). Ella ni se'l va mirar (feia taaanta calor, i la finestra, com sempre, tancada). La finestra, com sempre, tancada, va dir. Ell no va contestar (pensava que, en ple estiu, era lògic que en fes, de calor). Si vols, obre-la, va suggerir, perquè li va semblar que havia de dir alguna cosa. Ella, però, no es va aixecar de la cadira ni va fer cap comentari. Era com si el temps els aixafés en silenci. Va agafar la tetera i, a poc a poc, va abocar cafè dins de la tassa (feia ja un any que s'havia trencat la cafetera i havien decidit no comprar-ne cap

If you want to cite this page...

Literary news about Quim Monzó's collection *Vuitanta-sis contes* (Eighty-six Stories) at Lletra, the UOC's virtual space devoted to Catalan literature

< <http://lletra.uoc.edu/en/play/vuitanta-sis-contes-1999> >

altra: com que no els agradava el te, farien servir la tetera pel cafè). Una mosca volava pel damunt del pastís. Va alçar la mà per fer-la fora, però tot seguit va pensar que era un esforç massa gran per la poca nosa que la mosca li feia, així que la va deixar estar. Durant uns segons, la mà va quedar suspesa en l'aire. Després la va abaixar lentament i la va deixar sobre la taula. Crec, va dir ell ensument l'aire, que aquesta calda atreu les mosques. Enllà de la finestra, el sol escanyava una heura sifilítica més morta que no pas viva, que s'arrapava a l'únic pam net de mur, blanc i brut. En un no res, la taca solar arribaria al vidre i entraria a l'habitació. Sí, va convenir ella mirant la tassa, i la va començar a copejar amb la cullera (el dring era constant i càlid, mínim). ¿Podries deixar de fer soroll?, va preguntar ell, tip. Ella va llançar la cullereta sobre la taula i el cop va ser suau, tou, de color taronja. Abans, era ell qui encara parlava, no feia tanta calor a l'estiu. Tot es capgira, va rematar ella. Hi estaven d'acord. Van quedar en silenci mentre el sol planava sobre tots els caps: els dels homes al carrer, caminant lents, els dels nens a la platja, cecs d'aspror. Van barrejar les cartes i van escapçar-ne la pila. Ella tenia doble parella.

Quan se'n van adonar el cel ja era fosc i el reflex negre. Van encendre el llum de la taula i van recollir les cartes. Amb el comandament a distància van engegar el televisor. Sobre la taula quedaven encara embotits i torrades fredes, que es van anar menjant. Acabada la programació, els himnes i les banderes, la tele es va inundar de pluja i es van adormir a les butaques. Aleshores, pels vols de mitjanit van entrar per la finestra els coloms rosats, els galls negres de canyamel, els cérvols daurats, les gavines de lapislàtzuli, les hores multicolors i les girafes d'heliotropi, tan rialleres. S'hi van estar fins a la matinada i se'n van anar poc a poc, a mesura que el sol despuntava, de tal manera que, quan ell i ella es van despertar (el sol feria ja el mur blanc i brut de davant de la finestra), els animals i les plantes ja no hi eren. Van prendre cafè i talls de sara. Uf, va dir ell, finalment (perquè abans tenia la boca plena i no l'hauria pogut badar).

Copyright text © 1999 Quim Monzó and Quaderns Crema

A selection of texts

bibliography

Bibliography

WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=t&searcharg=Vuitanta-sis+contes&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search~S23*cat/?searchtype=t&searcharg=Vuitanta-sis+contes&sortdropdown=-&searchscope=23&searchscope2=13&SORT=D

WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SVuitanta-sis+contes|Orightresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

WEB: Per comprar-ne llibres

If you want to cite this page...

Literary news about Quim Monzó's collection *Vuitanta-sis contes* (Eighty-six Stories) at Lletra, the UOC's virtual space devoted to Catalan literature

< <http://lletra.uoc.edu/en/play/vuitanta-sis-contes-1999> >

<http://www.llibres.cat/ca/llobres/vuitanta-sis-contes>

WEB: Articles de Traces sobre l'obra

http://traces.uab.cat/search?p=%22Vuitanta-sis+contes%22&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

WEB: The author in the Congress Library (US)

<http://catalog.loc.gov/cgi-bin/Pwebrecon.cgi?DB=local&PAGE=First>

WEB: The author in the COPAC Catalogue (UK)

<http://copac.ac.uk/search?&ti=Vuitanta-sis+contes>

comments on the work

WEB: Vuitanta-sis contes

Els crítics parlen d'aquest llibre, guanyador del Premi Lletra d'Or 2000.

<http://www.monzo.info/s86cont3.htm>

PDF: Els vuitanta-sis de Monzó

Article de Vicent Alonso, publicat a la revista *Caràcters*, núm. 8 (juny 1999).

<http://www.uv.es/caracters/pdf/CARACTERS-08.pdf>

PDF: Entrevista a Quim Monzó

Guillem Miralles entrevista a Quim Monzó a la publicació digital *Paper de vidre*, núm. 27 (setembre 2004).

<http://usuarios.lycos.es/paperdevidre/n27.pdf>

PDF: Olivetti, Moulinex, Chaffoteaux et Maury

Treball d'Anna Altés i Jaume Marí dins del Seminari didàctic "El gust per la lectura" (2004-2005).

http://www.xtec.es/lic/centre/professorat/dossiersgust/Monzo_2004.pdf